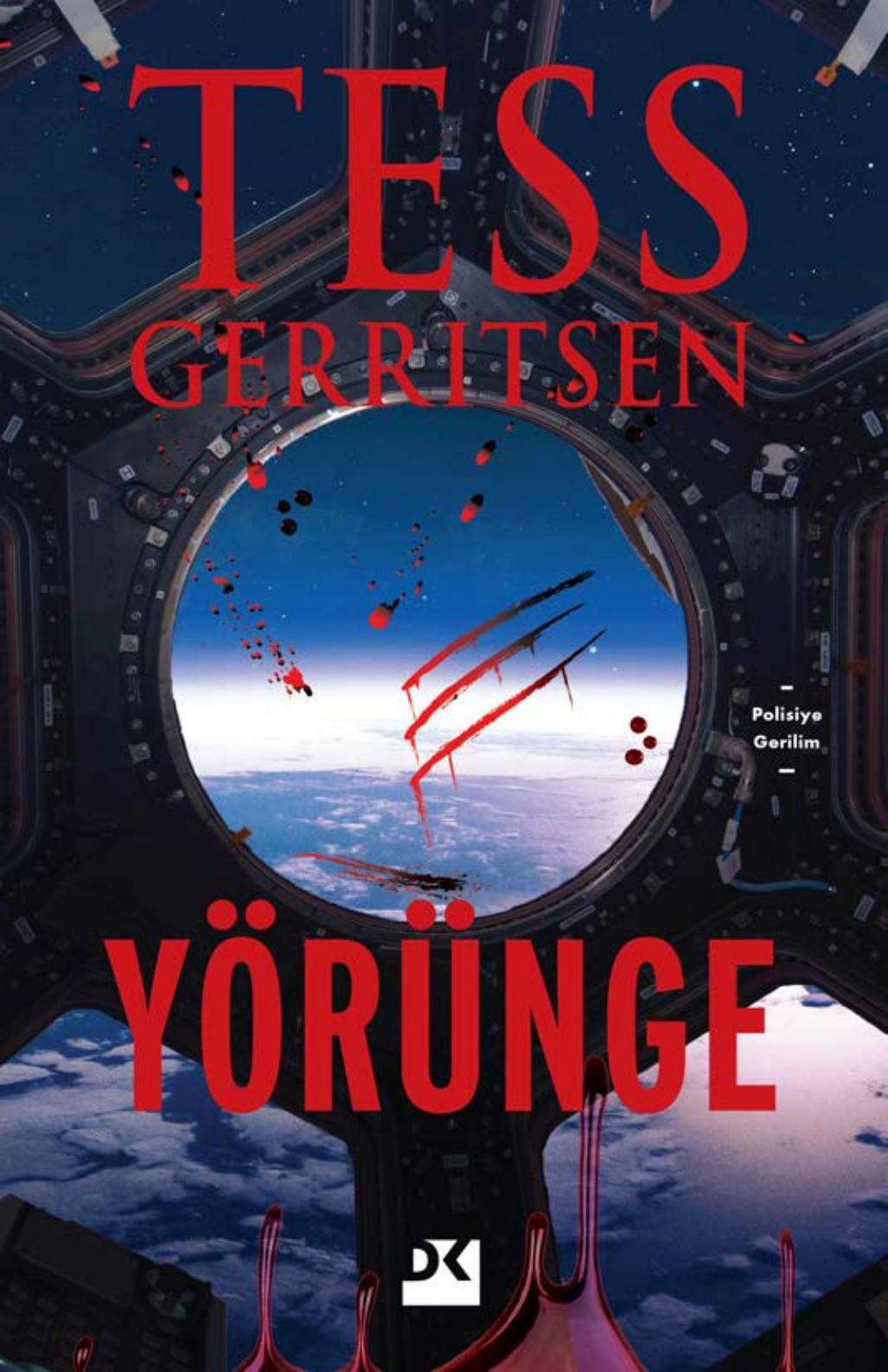

TESS
GERRITSEN

—
Polisiye
Gerilim
—

YÖRÜNGE

DK

Yörünge

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Rizzoli & Isles serisi

Cerrah (#1)
Çırak (#2)
Günahkâr (#3)
İkiz Bedenler (#4)
Rehine (#5)
Mefisto Kulübü (#6)
Ruh Koleksiyoncusu (#7)
Buz Gibi Soğuk (#8)
Sessiz Kız (#9)
Bir Sırrım Var (#12)

Hasat
Kemik Bahçesi
Kayıp Kızlar
Ucubeler
Kan Gölü
İsimsiz Ceset
Gece Gelen
Gece Yarısından Sonra
Karanlığın Ayak İzleri
Asla Arkana Bakma
Bıçak Sırtı

Aşk Ölümünden Uyanıştır
Proje: Ölümçül Virüs
Gölgesizlerin Tutkulu Dansı
Masumiyetin İçin Savaşı

YÖRÜNGE

Orijinal adı: Gravity

© 1999, Tess Gerritsen

Yazan: Tess Gerritsen

İngilizce aslından çeviren: Dost Körpe

Yayına hazırlayan: Işıl Özgüner

Türkçe yayın hakları: © Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

1. baskı / Martı Yayınları / 2015

Doğan Kitap'ta 1. baskı / Ağustos 2021 / ISBN 978-605-09-8661-7

Kapak tasarımı: Cüneyt Çomoğlu

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

Evren Mah. Gülbahar Cad. No: 62 / C Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 11965

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 1 Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Yörünge

Tess Gerritsen

Çeviren: Dost Körpe

Uzay uçuşunu mümkün kılan erkeklerle kadınlara...
İnsanoğlunun en büyük başarıları hayallerle başlar.

Teşekkür

NASA çalışanlarının büyük yardımları olmasa bu kitap yazılmazdı. Aşağıdaki kişilere en içten teşekkürlerimi sunarım:

NASA Halkla İlişkiler'den Ed Campion'a, beni Johnson Uzay Merkezi'nin içinde büyüleyici bir tura çıkardığı için.

Uçuş Direktörü Mark Kirasich (ISS) ile Uçuş Direktörü Wayne Hale'e (mekik), zor görevleriyle ilgili bilgiler verdikleri için.

Ned Penley'ye, kargo seçimi sürecini açıkladığı için.

John Hooper'a, bana yeni Mürettebat Dönüş Aracı'nı tanıttığı için.

Jim Reuter'e (MSFC), bana uzay istasyonunun ortam ve yaşam destek sistemlerini açıkladığı için.

Uçuş doktorları Tom Marshburn ile Smith Johnston'a, ilkyardım ilaçlarının yerçekimsiz ortamdaki etkilerinin ayrıntıları için.

Jim Ruhnke'ye, mühendislikle ilgili, bazıları tuhaf olan sorularımı yanıtladığı için.

Ted Sasseen'e (NASA emeklisi), uzun hava-uzay mühendisliği kariyerine dair anılarını paylaştığı için.

Başka çeşitli alanlardan uzmanlara da yardımları için minnettarım:

Bob Truax ile Bud Meyer'a, Truax Mühendislik'in gerçek hayattaki roket uzmanlarına, beni tekrar kullanılabilir fırlatma araçları hakkında bilgilendirdikleri için.

Steve Waterman'a, basınç düşürme odalarıyla ilgili bilgileri için.

Charles D. Sullivan ile Jim Burkhart'a, amfibi virüslerle ilgili bilgileri için.

Doktor Ross Davis'e, nöroşirürjik ayrıntılar için.

Hava araçları ve uçak pistleri konusundaki bilgi pınarım Bo Barber'a. (Bo, seninle her zaman uçarım!)

Son olarak, aşağıdaki kişilere de teşekkürü borç bilirim:

Emily Bestler'a, kanatlarımı açmamı sağladığı için.

Jane Rotrosen Ajansı'ndan Don Cleary ile Jane Berkey'ye, bir öyküyü neyin iyi kıldığını bildikleri için.

Meg Ruley'ye, hayalleri gerçek kıldığı için.

ve...

Kocam Jacob'a. Bu işte birlikteyiz canım.

Deniz

Galapagos Yarığı

0,30 Derece Güney, 90,30 Derece Batı

Uçurumun kenarında süzülüyordu.

Altında soğuk, karanlık bir su dünyası uzanıyordu; hiç gün ışığı görmemiş bu dünyayı, biyolojik ışımalı yaratıkların hayal meyal seçilen ışıkları aydınlatıyordu sadece. *Deep Flight IV*'ün daracık, insan vücudu şeklindeki iç mekânında yatan ve başını, saydam akrilik roket ucu konisine gömmüş olan Doktor Stephen D. Ahearnengin uzay boşluğunda serbestçe salınırcasına esrikti. Kanat lambalarının huzmelerinde, çok yukarılardaki aydınlık surlardan durmaksızın, zarifçe inen organik döküntüler görüyordu. Bu protozoa ölülere, okyanusun binlerce metre derindeki nihai mezarlarına, okyanus zeminine yağmaktaydı.

Ahearn bu yumuşak döküntü yağmurunda süzülen *Deep Flight*'ı sualtı kanyonunun kenarından, uçurumu iskele tarafına alarak sürdü; altında plato zemini uzanıyordu. Zemin çorak görünse de her yerde yaşam belirtisi vardı. Şimdi tortu tabakasının altında gizlenen yaratıkların gezinirken bıraktığı izler görülüyordu. Ahearn insanoglunun izlerini de gördü: bir çapaya çapraz dolanmış paslı zincir; yarısı çamura batmış bir gazoz şişesi. Yukarıdaki yabancı dünyanın hayaletimsi kalıntıları.

Birden şaşırtıcı bir manzara belirdi. Ahearn sualtında, yanmış bir ormana rastgelmişti sanki. Gördüğü şeyler siyah hidrotermal

bacalardı aslında; yaklaşık altı metre boyundaki bu borular, yer-kabuğundaki çatlaklardan döne döne yükselen çözünmüş minerallerden oluşuyordu. Ahearn bacalara çarpmamak için, kumanda kollarını kullanarak *Deep Flight*'ı sancak tarafına yöneltti.

"Hidrotermal deliğe ulaştım" dedi. "Hızım iki deniz mili; iskele tarafında hidrotermal bacalar var."

"Araç iyi dayanıyor mu?" Helen'in, Ahearn'ın kulaklığından gelen sesi cızırtılıydı.

"Gayet iyi. Kendime bu bebeklerden bir tane almak istiyorum."

Kadın güldü. "Öyleyse kesenin ağzını açman gerekecek, Steve. Yumru sahasını görebiliyor musun? Tam karşında olması gerek."

Ahearn bir an susup bulanık sulara göz gezdirdi. Sonra "Görüyorum" dedi.

Manganez yumruları, okyanus zeminine saçılmış kömür parçaları gibiydi. Taşların ve kum tanelerinin etrafında katılaştan minerallerin oluşturduğu, tuhaf bir şekilde pürüzsüz olan bu yumrular titanyum gibi kıymetli metaller içerdiğinden oldukça değerliydi. Fakat Ahearn yumrularla ilgilenmedi. O çok daha değerli bir ödülün peşindeydi.

"Kanyona giriyorum" dedi.

Kumanda kollarını kullanarak *Deep Flight*'ı platonun kenarına yönlendirdi. Hızı iki buçuk deniz miline çıkarken, uçak kanadı işlevinin tam tersini görecektir şekilde tasarlanmış kanatlar denizaltını alçalttı. Ahearn uçuşuna inmeye başladı.

"Bin yüz metre" diye saydı. "Bin yüz elli..."

"Dikkatli ol. O yarık dar. Su sıcaklığını kontrol ediyor musun?"

"Yükselmeye başladı. On üç derece oldu."

"Deliğe hâlâ var. İki bin metre daha inince kaynar suyun içinde olacaksın."

Birden Ahearn'ın önünden bir karaltı geçti. İrkilen Ahearn kumanda kolunu istemsizce sağa çekince denizaltı da sancak tarafına yöneldi. Kanyon duvarına çarpınca bir tangırtı koptu ve mini denizaltı sarsıldı.

"Tanrım!"

"Durumun ne?" dedi Helen. "Steve, durumun ne?"

Ahearn'ın solukları hızlanmıştı, kalbi de küt küt atıyordu. *Denizaltı. Denizaltına zarar verdim mi?* Çeliğin parçalanıp parçalanmadığını, içeriye su akışının olup olmadığını duymak için, sert soluk seslerinin arasında kulak kabarttı. Okyanus yüzeyinin bin yüz metre altındaydı ve yüzden fazla olan atmosfer basıncı, denizaltını dört bir yandan sıkan bir el gibiydi. Denizaltının gövdesi delinirse, içeri su girerse Ahearn ezilirdi.

“Steve, konuş benimle!”

Ahearn soğuk soğuk terliyordu. Nihayet konuşmayı başardı. “İrkilince... Kanyon duvarına çarptım...”

“Hasar var mı?”

Ahearn dışarı baktı. “Bilmiyorum. Ön sonar ünitesini çarptım galiba.”

“Hâlâ manevra yapabiliyor musun?”

Kumanda kollarını deneyen Ahearn denizaltını sağa sola çevirdi. “Evet. Evet.” Uzun uzun iç geçirdi. “Sorun yok galiba. Tam önümden bir şey yüzerek geçti. İrkildim.”

“Bir şey derken?”

“Öyle hızlı geçti ki! Hayal meyal gördüm... Yılan gibiydi.”

“Kafası balığa, gövdesi yılanbalığına mı benziyordu?”

“Evet. Evet, aynen öyleydi.”

“Öyleyse *Thermarces cerberus*'tur.”

Cerberus,¹ diye düşünüen Ahearn ürperdi. Cehennem kapılarını koruyan, üç başlı köpek.

“Isıya ve kükürde gelirler” dedi Helen. “Deliğe yaklaştıkça onları daha çok göreceksin.”

Öyle diyorsan. Ahearn'ın deniz biyolojisi bilgisi yok denecek kadar azdı. Akrilik koninin önünden salınarak geçen yaratıkları sadece ilginç nesneler olarak görüyordu artık; bunlar ona hedefine giden yolu gösteren canlı tabelalardı. Kumanda kollarını sımsıkı tutup *Deep Flight IV*'ü uçurumun daha da derinlerine indirdi.

İki bin metre. Üç bin.

Ya denizaltına zarar vermişse?

1. Kerberos'un Latincesi. (yay.n.)

Dört bin metre. Aşağı indikçe su basıncı artıyordu. Sular artık daha karanlıktı ve aşağıdaki delikten sorguç şeklinde yükselen kü-kürtle aydınlanıyordu. Kanat ışıkları, sudaki yoğun mineral içerik yüzünden etrafı pek aydınlatmıyordu. Dönüp duran tortular nede-niyle çevresini göremeyen Ahearn kükürtlü kısımdan çıkarak soru-nu çözdü. Hidrotermal deliğin kenarına doğru iniyordu; magmayla ısıtan kısmın dışında olmasına karşın, dış sıcaklık artıyordu.

Elli derece.

Görüş alanından yine bir şey geçti. Ahearn bu sefer kumanda kollarına hâkim olmayı başardı. Başka *Thermarces cerberus*'lar gördü; uzayda baş aşağı asılı duran tombul yılanlar gibiydiler. Aşağıdaki delikten fışkıran su, yaşam için elverişsiz zehirli bir kimyasal madde olan hidrojen sülfür açısından zengindi. Fakat yaşam, bu karanlık ve zehirli sularda bile muhteşem ve zarif bi-çimlerde türemeyi başarmıştı. Kanyon duvarına tutunarak sa-lınan, iki metre uzunluğundaki *Riftia* solucanlarının başların-da, başörtüsünü andıran, kuştüyüne benzer kırmızı tüyler vardı. Ahearn kadifemsi, kırmızı dillerini dışarı çıkarmış, beyaz kabuklu dev midyeler gördü. Çatlakların arasında kaçışan, tuhaf bir şekil-de soluk, hayaletimsi yengeçler de gördü.

Havalandırma ünitesi çalışsa da Ahearn sıcaktan terlemeye başladı.

Altı bin metre. Su sıcaklığı seksen üç dereceydi. Kaynar mag-manın ısıttığı, sorguca benzer kısımdaysa sıcaklık iki yüz altmış dereceden fazla olsa gerekti. Burada, zifiri karanlıkta, bu zehirli ve aşırı sıcak sularda bile hayat olması mucizevi geliyordu.

"Altı bin altmıştayım" dedi Ahearn. "Onu görmüyorum."

Helen'in kulaklıktan gelen sesi hafif ve cızırtılıydı. "Duvarda bir çıkıntı var. Altı bin seksen metre civarında görmem gerek."

"Bakıyorum."

"İniş hızını azalt. Yoksa göremezsin."

"Altı bin yetmişeyim; hâlâ bakıyorum. Burası bezelye çor-bası gibi. Belki yanlış yerdeyimdir."

"...Sonara göre... Tepene çöküyor!" Kadının telaşlı sesi cızırtı-ların arasında kayboldu.

"Anlamadım. Tekrarla."

“Kanyon duvarı çöküyor. Sana doğru düşen kaya parçaları var. *Çık oradan!*”

Ahearn denizaltının gövdesine çarpan kaya parçalarının çıkarıldığı korkunç *tangirtıları* duyunca kumanda kollarını panikle itti. Hemen önündeki bulanık sulara alçalan dev bir karaltı, kanyon çıkıntısından sekince uçuruma kaya parçaları yağdı. *Tangirtılar* giderek artıyordu. Sonra sağır edici bir gürültü koptu; Ahearn yumruk yemiş gibi sarsıldı.

Başı öne savrulunca çenesi denizaltının gövdesine çarptı. Yana yattığını hissetti ve sağ kanadın kayalara sürtünmesiyle birlikte çıkan mide bulandırıcı metal gıcirtısını duydu. Denizaltı tortuların arasında sersemletici bir şekilde dönüp duruyordu.

Ahearn acil safra atma kolunu itti ve kumanda kollarını kullanarak denizaltını yukarıya yöneltti. *Deep Flight IV* öne atıldı ve kayaya sürtünen metalin çıkardığı gıcirtılar eşliğinde aniden duruverdi. Ahearn sıkışmıştı; denizaltı sağa yatmıştı. Kumanda kollarını telaşla oynatan Ahearn itici pervaneleri tam güçle çalıştırdı.

Bir şey olmadı.

Duraksayan Ahearn giderek artan paniğini kontrol altına almayla çalıştı; kalbi küt küt atıyordu. Neden hareket etmiyordu? Denizaltı neden kımıldamıyordu? Ahearn kendini iki dijital ekranı incelemeye zorladı. Batarya gücünde sorun yoktu. Havalandırma ünitesi hâlâ çalışıyordu. Derinlik ölçer altı bin seksen iki metreyi gösteriyordu.

Tortular yavaş yavaş dağıldı ve sol kanadın ışığında şekiller belirdi. Dosdoğru ileriye bakan Ahearn girintili çıkıntılı siyah kayalardan ve kan kırmızısı *Riftia* solucanlarından oluşan yabancı bir manzara gördü. Sağ kanadına bakmak için başını yana çevirdi. Gördüğü şey yüreğini ağzına getirdi.

Kanat iki kayanın arasına iyice sıkışmıştı. Ahearn ilerleyemedi. Geri de gidemezdi. *Denizin altı kilometre kadar dibinde, bir mezarda kısıklı kaldım.*

“...Duyuyor musun? Steve, beni duyuyor musun?”

Ahearn korkudan cılızlaşmış olan kendi sesini duydu: “Kımıldayamıyorum... Sağ kanat sıkıştı...”

“...Soldaki kanat kapaklarını kullan. Belki kurtulursun.”

“Denedim. Her şeyi denedim. Kımıldayamıyorum.”

Kulaklıkta ölüm sessizliği oldu. Ahearn'ın yukarıdakilerle bağlantısı kesilmiş miydi? Bağlantı kopmuş muydu? Ahearn çok yukarılardaki gemiyi, hafifçe sallanan güverteyi düşündü. Gün ışığını düşündü. Deniz yüzeyinde güzel, güneşli bir gün vardı; gökyüzünde kuşlar süzülüyordu. Denizse dipsiz maviydi...

Ahearn bir erkek sesi duydu. Bu keşif seferini finanse eden Palmer Gabriel her zamanki gibi sakın ve kontrollü bir sesle konuşuyordu. "Kurtarma prosedürlerine başlıyoruz, Steve. Diğer denizaltını indirmeye başladık bile. Seni olabildiğince çabuk yüze çıkaracağız." Duraksadıktan sonra devam etti: "Bir şey görüyor musun? Etrafında neler var?"

"Ben... Deliğin hemen üstündeki bir çıkıntıda duruyorum."

"Ayrıntıları ne kadar seçebiliyorsun?"

"Ne?"

"Altı bin seksen iki metredesin. Yani tam istediğimiz derinliktesin. Hangi çıkıntıda? Kayalıklarda mısın?"

Öleceğim; bu da kalkmış lanet olası kayalıkları soruyor.

"Steve, stroboskopu kullan. Ne gördüğünü söyle bize."

Bulanık suda ışık patlamaları belirdi. Ahearn gözlerinin önünde sergilenen titreşen manzaraya baktı. Daha önce solucanlara odaklanmıştı. Şimdiyse zemine göz alabildiğine yayılmış tortuları inceledi. Taşlar kömür karasıydı; manganez yumrularına benziyordu fakat kenarları kırık cam gibi tırtıklıydı. Ahearn sağına, denizaltının kanadının sıkıştığı kayalara bakarken, ne gördüğünü fark etti birden.

"Helen haklıymış" diye fısıldadı.

"Anlamadım."

"Helen haklıymış! İridyum kaynağını... Net görüyorum..."

"Sesin gidiyor. Sana tavsiyem..." Gabriel'in sesi cızırdadıktan sonra kesildi.

"Duyamadım. Tekrarlıyorum... Duyamadım!" dedi Ahearn.

Karşılık gelmedi.

Ahearn kalp atışlarını ve kendi nefesinin gürlemesini duydu. *Yavaş ol; yavaş ol. Oksijeni fazla hızlı tüketiyorum...*

Akrilik koninin ötesindeki zehirli sularda canlılar zarıfçe dans edercesine süzülerek geçip gidiyordu. Dakikalar saatlere dönü-

şürken, Ahearn kızıl tüyleriyle besin toplayan *Riftia* solucanlarını seyretti. Gözsüz bir yengecin taşlı zeminden yavaşça geçtiğini gördü.

Işıklar sönükleştii. Havalandırma fanları birden sustu.

Batarya can çekişiyordu.

Ahearn stroboskopu açtı. Artık sadece sol kanadın kısık ışığı yanıyordu. Birkaç dakika sonra Ahearn magmayla ısınan seksen derecelik suyun sıcaklığını hissetmeye başlayacaktı. Isı denizaltının içine nüfuz edip Ahearn'ın yavaş yavaş, terleyerek pişmesine yol açacaktı. Ahearn şimdiden alnından yanağına bir ter damlasının süzıldüğünü hissetti.

Kanat ışığı titreşti.

Ve söndü.

NASA'nın görevlendirdiği Doktor Emma Watson hayatının macerasını yaşamak üzere Uluslararası Uzak İstasyonu'na çıkmıştır. Büyük bir heyecanla beklediği bu görev, yerçekimsiz ortamda tekhücreli bir organizma kültürünün kontrolden çıkmasıyla kâbusa dönüşür. Deney hayvanlarında görülen korkunç bir hastalık astronotlara da bulaşınca mekik ekibi dünyadan yardım istemek zorunda kalır. Ancak ABD ordusu duruma el koyar ve mekikle her türlü irtibat kesilir. Dev bir karantina merkezine dönüşen mekikte ölüm kalım mücadelesi başlamıştır artık.

Meraklandırıcı ve inandırıcı bir genetik facia hikâyesi...
Tüyleriniz diken diken olacak...

– *Publishers Weekly*

Tess Gerritsen'in ne kadar iyi olduğunu görmek ürkütücü...

– Harlan Coben

Tess Gerritsen ABD'nin San Diego kentinde doğdu. Stanford Üniversitesi'nde antropoloji konusunda lisans yaptı, California Üniversitesi'nden tıp diploması aldı. New York Times'ın çok satanlar listesine giren *Hasat*'la dünya çapında başarı kazandı. Yazarın *Kemik Bahçesi*, *Mefisto Kulübü*, *Ruh Koleksiyoncusu*, *Sessiz Kız*, *Kayıp Kızlar*, *Çırak*, *Günahkâr*, *İkiz Bedenler*, *Bir Sırrım Var*, *Rehine*, *Gece Gelen*, *Gece Yarısından Sonra*, *Karanlığın Ayak İzleri*, *Asla Arkana Bakma*, *Bıçak Sırtı*, *Aşk Ölümünden Uyanıştır*, *Proje: Ölümcül Virüs*, *Masumiyetin İçin Savaş*, *Gölgesizlerin Tutkulu Dansı* adlı romanları ve *Ucubeler* ile *İsimsiz Ceset* adlı öyküleri Doğan Kitap tarafından yayımlandı ve büyük okur kitlelerine ulaştı.

Çeviren: Dost Körpe

Tavsiye edilen
KDV'siz
satış fiyatı

₺ 49

Sertifika no: 11940

ISBN 978-605-09-8661-7

9 786050 986617

**Doğan
Kitap**